

lem for Randers Amts 1ste Valgfreds (A. Hage) stemme for en motiveret Dagsorden, der skulde have tilfølgte, at hele Loven skulde falde — en motiveret Dagsorden, hvorfor den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgfreds (Tscherning) stemte, og som han gjerne vilde have Fleertallet her i Thinget til at stemme for. Men dette Forslag til en motiveret Dagsorden angriber jo Lovudkastet, fordi det er for indviklet; Forslaget gif jo ud paa, at Loven burde være meget simplere, og det var jo Forslagsstillereens Mening, at Loven skulde simplificeres derved, at man fulgte hans Idee om at lægge klækkelige Afgifter paa faste Eiendomme og saa forøvrigt tage 4 eller 8 β eller et høiere Stempel for alt muligt Andet. Jeg gad nok vidst, om ikke disse 4 og 8 β Mærker, naar de skulde være almindelige og eens i alle Tilfælde, forholdsviis vilde falde haardere netop paa de smaa Summer og paa de smaa Forretninger, end naar man følger et System som det, der er foreslaaet i Udcastet.

Forøvrigt skal jeg kun anføre nogle Bemærkninger med Hensyn, til hvad den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen) har hittet; hvad der blev anført af den ærede Rigsdagsmand for Sorø Amts 2den Valgfreds (Alberti), er nemlig bleven tilstræffelig imødegaaet, saavel af den høitærede Minister som af den ærede Rigsdagsmand for Kjøbenhavns 1ste Valgfreds (L. E. Varsen). Jeg kan dog ikke undlade at gjøre den Bemærkning, at det virkelig i høi Grad har forundret mig at høre de Argumenter, som Rigsdagsmanden for Sorø Amts 2den Valgfreds fremsførte; naar han saaledes blandt Andet anførte som Noget, der skulde gjøre en Deel af, hvad jeg havde bemærket, ikke træffende, at der kun vil finde Fornøjelse af Panteobligationer Sted i Tilfælde af Opsigelse, eller naar der kommer en ny Creditor, idet det nemlig ifølge den Forandring, der er foreslaaet i Udcastets § 62, bliver overladt til Creditor at lade sin Obligation blive indestaende i

Eiendommen, og der altsaa ikke i Tilfælde af Salg behøves nogen Fornøjelse af Prioriteten, hvorefter Obligationerne formeentlig i mange Tilfælde vilde blive indestaende uden videre — naar han har sagt dette, da undrer det mig i høieste Grad. Det eneeste Nye, der findes i § 62, er jo nemlig, at det Offentlige ikke længere skal have Tilfyn med, at de Private iagttage deres eget Tary; men den Anskuelse, at de Private skulde undlade at iagttage deres eget Tary, naar de ikke tvinges dertil af det Offentlige, er visseelig en høist besynderlig Anskuelse. Det skulde undre mig, om den ærede Rigsdagsmand ikke skulde vide, hvad jeg ialtsald kan forsikre ham om at være Tilfældet, at der netop i de senere Aar har været mange Retsfager, hvor Creditor har søgt den oprindelige Udsteder af Obligationen til dennes Betaling, fordi den ikke var bleven ombyttet med en ny, der var udfærdiget af Kjøberen af hans tidligere Eiendom; det er da vel fleet, at denne tidligere Eier af Eiendommen har troet at kunne møde Søgmaalet fra Creditors Side ved at henvise til, at han havde solgt Eiendommen, og at Kjøberen skulde overtage Obligationen, men denne Indsigelse fra Debtors Side har naturligviis ikke hjulpet ham noget, og den ærede Rigsdagsmand vil uden al Tvivl give mig Ret i, at den heller ikke kunde nytte ham noget.

Jeg vender mig altsaa nu til den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgfreds (S. A. Hansen), og jeg maa da først paa Udvalgets Begne talke ham for den imødkommende Maade, hvorpaa han gjorde opmærksom paa den mindre heldige Udtryksmaade i § 55, som man har overseet, og for den Anledning, han derved har givet til, hvis Paragraphen bliver staaende, da til 3die Behandling at komme med et Forslag til en Redactionsforandring, nemlig forsaavidt han gjorde opmærksom paa, at man ikke forsikrer imod Svægheddomme, men imod Tab paa Kreaturer, navnlig ved Dødsfald.